

Autisme algemeen

Enkele wetenschappelijke feiten als achtergrondinformatie.

1. Als kind leren we steeds beter onze ogen te gebruiken. Pas met een jaar of acht zijn we zover dat we weten wat we zien en kunnen de juiste waarde toekennen aan wat we zien. De overige zintuigen worden op dezelfde manier langzaam aan ontwikkeld.
2. Dezer dagen werd uit onderzoek bekend dat de spiegelneuronen bij mensen met autisme pas na hun dertigste jaar op volle kracht werken. (Nederlands Instituut voor Neurowetenschappen) Met die spiegelneuronen kunnen we beter begrijpen wat een ander voelt of denkt en wat die ander doet. In gedachten doen wij dan hetzelfde; napaen wordt het ook wel genoemd. Met het spiegelen wordt het opgenomen in de kennis die onthouden wordt. Terwijl anderen eigenlijk ophouden met spiegelen gaan mensen met autisme daar veel langer mee door. Ze hebben dan ook een behoorlijke achterstand in te halen. Let op, dit geldt niet voor alle mensen met autisme evenveel. Mensen met autisme hebben zich in hun eerste levensjaren in verhouding wel veel kennis over andere zaken verworven.
3. Het sturen naar wat belangrijk is, werkt bij mensen met autisme slecht; zowel binnen een enkel hersengebied als tussen de hersengebieden onderling. (Geschwind & Levitt, 2007, Frith, 2003, Uhlhaas and Singer, 2006, 2007). Bij het binnenkomen via de zintuigen, het opslaan in het tijdelijk geheugen, het overdenken en vergelijken met eerdere ervaringen, een waarde toekennen, opslaan in het lange termijn geheugen en uiteindelijk het handelen met de aanwezige kennis, is het richten op wat belangrijk is nodig. Het gevolg is de andere (autistische) denkwijze.
4. Tot op hoge leeftijd blijven wij leren. De hersenen zijn in staat om steeds nieuwe verbindingen aan te leggen. Aan de andere kant vervagen of verdwijnen verbindingen die nooit worden gebruikt.

Zoals alle eigenschappen zijn de autistische eigenschappen bij iedereen anders.

Er wordt gesproken over een disharmonisch profiel voor mensen met autisme. Dat wil zeggen dat het één prima ontwikkeld is en het andere achterblijft in de geestelijke ontwikkeling. Later in het leven kan dat enigszins rechtgetrokken worden. Dat zal echter vaak achterwege blijven doordat het leven is doorgedaan en invloed heeft uitgeoefend. Dat kan zijn door:

- pesten;
- het nooit goed kunnen doen;
- niet mee mogen doen, uitsluiting;
- geen vrienden hebben die corrigerend werken;
- verkeerde vriendenkeus met soms desastreuze gevolgen;
- op een verkeerd niveau plaatsen bij scholing of werk;
- enzovoort.

Het zijn omstandigheden die een mens kunnen misvormen en een vrije normale ontwikkeling in de weg staan.

Een voorbeeld is te vinden onder emotie en empathie. De uiting van emotie wordt zoveel mogelijk

weggefrommeld om maar geen risico te lopen bij contacten met anderen. De andere genoemde oorzaken hebben ook een enorme invloed op iemands leven. Sociale angst komt veel voor. Er zijn in de literatuur genoeg voorbeelden te vinden, evenals op internet; daarom geen opsomming hier. Bij een andere vorm van ontwikkelen snijdt het mes figuurlijk aan twee kanten, behalve nog niet het juiste gedrag te (kunnen) leren wordt een onjuist gedrag aangeleerd.

Om (na een diagnose) gedragingen te corrigeren wordt, helaas ook bij gerenommeerde instellingen, veel aandacht aan symptoombestrijding gegeven. Bedenk dat achter menselijk handelen een motivatie schuilgaat. Probeer die motivatie te achterhalen en eventueel respectvol te sturen. De handelwijze zal als gevolg blijvend verbeteren. Daar heb je pas iets aan!

Natuurlijk is er wel een verklaring te vinden, maar het is gewoon zo, dat mensen met autisme meer moeite hebben met oogcontact maken dan andere mensen. Het aandacht sturen, het focussen, zoals onder 3 hierboven genoemd komt daar bovenop. Onze zintuigen zorgen voor de indrukken van de wereld om ons heen, waarbij het zien een grote plaats inneemt. Daarom het advies om zo goed mogelijk oogcontact te maken, al kost het soms moeite.

In de bijlagen hier is verder opgenomen "[Theorieën](#) van de cognitieve denkstijlen, sensorische gevoeligheid en contextblindheid", waarin een vervolg te vinden is. Theorie is wel lastig, maar belangrijk als achtergrond voor onze kennis.

2011